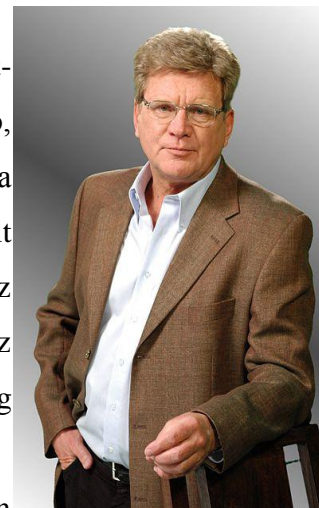

Csáky Zoltán est

Az Erdélyi Világszövetség 2014-ben indított rendezvénysorozata a Kárpát-medence kincsei, melyen első alkalommal Csáky Zoltán író, újságíró, televíziós műsorszerkesztő tartott előadást, filmjeiből, életéről, és a Duna Televíziónál végzett munkásságáról. Az előadás 2014. február 15-én került megrendezésre a stuttgarti Magyar Kultúrintézet nagytermében. Az előadást követően a Világszövetség eseményein már megszokottan az Erdélyi konyha termékei és a magyar borok kényeztették a hallgatóság érzékszerveit.

Az író erdélyi származású szülei a II. világháború után Sümegen telepedtek le, majd később visszaköltöztek Székelyföldre. Csáky Zoltán középiskolai, illetve egyetemi tanulmányait ott végezte el. A 70-80-as évek romániai magyar televízió kiemelkedő alakja volt, majd 1989-ben családjával Magyarországra költözött, ahol eleinte alkalmi munkákból élt, majd Magyar Televíziónál vállalt állást, később a Duna Televízió egyik alapítója lett. Arcélek című riportműsorában egy-egy közvéleményt formáló személy életét, ismerhetjük meg munkájuk közben adott vallomásaikból, szellemiségükből. Stuttgarti előadása során is ezen riportfilmek segítségével ismerhettünk meg egy-egy riportalanyát és magát Csáky Zoltánt.

A hagymakupolás honfoglalás című ismeretterjesztő filmjének részletéből rávilágított arra, hogy Erdélyben, az 1990-es évek óta milyen gyorsan, milyen nagy támogatottsággal jelennek meg az ortodox templomok, imaházak. Míg az adott területen addig meglévő egyházakra az elnyomás, a túlélésért való harc jellemző. Ez kifejezi a Romániában lévő magyar kisebbség veszélyeztetettsége, illetve a terület románosítását.

A második film az erdélyi Csávossy György, enyedi borász, költő színműíró, élete és munkássága által mutatja be azt az értéket, melyet a magyar borkultúra és a mai magyar költészet képvisel a 21. század elején Romániában. Az 1960-as évek óta 10 verseskötete, 5 szakkönyve jelent meg, és 9 színházi bemutatója volt a művésznek. Az évtizedek során költészete és borászata összefonódott, mely megfigyelhető például a *Magyarán a borról* c. legutóbbi kötetében is.

Harmadik riportfilmjében a vargyasi származású, Sütő Levente Lehelt ismerhettük meg, kinek családja generációk óta foglalkozik festett-bútor készítéssel. Sütő Levente az 1980-as években érkezett Budapestre, mely abban az időben az „ígérte földje” volt számára. Budapesten néprajz és kulturális antropológia szakot végzett, hogy a családi örökségét tudományos megközelítésből is kísérhesse. A kisfilm, azzal az elgondolkodtató képpel kezdődik, hogy Sütő Levente Csáky Zoltánt Budakeszin (ahol a mester él) vargyasi vízzel kínálja. Majd elmondja, rendszeresen hazajár Vargyasra vízért. Azt issza, azzal főz Budakeszin. Ez a rendszeres visszatérés a szülőföldre, olyan kötődést mutat, mely minden kivándorlóban megtalálható, hogy évente egyszer-kétszer visszatérjen szülőfalujába. A riport azzal zárul, hogy az évtizedekig tartó távollétet a visszatérés fogja megszakítani élete utolsó évtizedeire. Visszatérés a szülőfaluba, visszatérés a szülői házba...